

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8CoP/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418204809
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Kálmánová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4418204809.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a sudcov JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Jarmily Pogradovej, vo veci starostlivosti súdu o mal. M. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: U. H., nar. 12.XX.XXXX, bytom T. F., T. XXXX/XX, zastúpená: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32, IČO: 36 813 401 a U. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXX, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Ernestova bašta 2, IČO: 36 857 751, o návrhu otca na zvýšenie výživného, o odvolaní otca a matky proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16P/102/2018-144 zo dňa 09. apríla 2019 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil matke povinnosť prispievať na výživu maloletého dieťaťa: M. H., nar. XX.XX.XXXX sumou 100 Eur mesačne od 01.09.2018, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám otca, čím sa zmeňuje rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/73/2015-36 zo dňa 29.09.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 07.10.2015 tak, že výživné sa zvyšuje (I. výrok). Zročné výživné za obdobie od 01.09.2018 do 31.03.2019 vo výške 350 Eur súd povolil matke splácať v splátkach vo výške 10 Eur mesačne spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (II. výrok) a o trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (III. výrok). Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“).

1.2. Konštatoval, že otec sa návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 21.09.2018 domáhal zvýšenia výživného na mal. dieťa zo sumy 50 Eur na sumu 190 Eur od 01.09.2018. Návrh odôvodňoval tým, že od posledného rozhodnutia súdu vzrástli náklady na výchovu a výživu maloletého dieťaťa. Dieťa začalo navštevovať strednú školu, s čím sa rovnako zvýšili výdavky a výživné určené posledným rozhodnutím je nepostačujúce na pokrytie nevyhnutých potrieb dieťaťa. Otec poukazoval na to, že matka mal. dieťaťa je zamestnaná a žiadané výživné bude schopná platiť.

1.3. Matka žiadala návrh zamietnuť dôvodiac tým, že dňa 06.11.2017 mala úraz. Od uvedeného dňa bola práceneschopná, následne čerpala dovolenku a hoci nastúpila do zamestnania, reálne pracovať vzhľadom na svoj zdravotný stav nevie. Jej príjem za obdobie od 10/2017 do 9/2018 predstavoval sumu 1 548,59 Eur, čo je mesačne suma 129,04 Eur. Od 07.11.2017 do 06.11.2018 jej boli vyplácané nemocenské dávky mesačne vo výške 349,46 Eur.

1.4. Kolízny opatrovník navrhol zvýšiť vyživovaciu povinnosť matky zo sumy 50 Eur na sumu 100 Eur a zročné výživné splácať v splátkach po 10 Eur mesačne.

1.5. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že návrh otca na zvýšenie výživného je dôvodný. O výživnom bolo rozhodované 21.10.2015, kedy maloletá navštevovala základnú školu. Maloleté dieťa začalo študovať na strednej škole a v súvislosti s nástupom na strednú školu sa zvýšili jeho výdavky. Súd prvej inštancie akceptoval výdavky na mal. dieťa v súvislosti s návštevou školy tak, ako ich uviedol otec v návrhu a pozostávajúce: z nákladov na cestovné 32 Eur, školské pomôcky 20 Eur, rozpočítané jednorazové výdavky (ZRPŠ, oblečenie na prax, náklady na prax) 16 Eur, čo spolu predstavuje sumu 68 Eur. Okrem toho vreckové vo výške 20 Eur, čo prvoinštančný súd vyhodnotil ako náklady na stravu v škole. Ďalšími výdavkami sú výdavky na stravu, ošatenie a hygienické potreby a 1/2 nákladov na domácnosť. Výška uvedených výdavkov je závislá od ročného obdobia, prípadne jednorazových výdavkov s tým, že neboli preukázané mimoriadne potreby mal. dieťaťa. Vzhľadom na uznané nevyhnutné výdavky na strane mal. dieťaťa v súvislosti s návštevou školy, mal súd prvej inštancie za to, že zvýšenie výživného na sumu 100 Eur je primerané. Pri určení výživného vychádzal z príjmu navrhovateľa, t. j. otca, ktorý je vo výške 767,78 Eur v zmysle potvrdenia zamestnávateľa a od posledného rozhodovania súdu sa jeho príjem zvýšil zo sumy 591,69 Eur. Z uvedeného príjmu otec uhrádza nevyhnutné mesačné výdavky a zálohové platby, ktoré pozostávajú zo sumy 30 Eur za elektrinu, 4,64 Eur RTVS, vodné a stočné 5,18 Eur, náklady na kúrenie 66 Eur (po rozpočítaní). Po zaplatení uvedených výdavkov zostane otcovi suma 662 Eur, z ktorej je schopný uhrádzať všetky ostatné výdavky i splátky úveru bez akejkoľvek ujmy tak, aby mu zostala suma vyššia ako je životné minimum vo výške 205,07 Eur. Pri určení výživného súd zohľadnil každodennú starostlivosť otca o mal. dieťa a uviedol, že ak matka mal. dieťaťa bude prispievať na výživu sumou 100 Eur a otec mal. dieťaťa sumou 50 Eur plus rodinné prídavky, bude otec dieťaťa schopný pokryť všetky potreby mal. dieťaťa. Matka mal. dieťaťa v čase posledného rozhodovania súdu mala príjem 433 Eur. I napriek tomu, že mala úraz a bola dlhodobo práceneschopná, s poukazom na to, že nebola uznaná invalidnou a došlo k zmene jej pracovného zaradenia a bola preradená na inú pracovnú pozíciu - montážny operátor so mzdovými podmienkami: fixná zložka mzdy 620 Eur/brutto a variabilná zložka mzdy 160 Eur/brutto, čistý mesačný príjem za marec 2019 predstavoval sumu 563,86 Eur a v mesiaci február sumu 783,29 Eur. Matka uzavrela so zamestnávateľom Dohodu o zmene pracovných podmienok podľa § 54 Zákonníka práce dňa 14.02.2019, v zmysle ktorej vykonáva prácu montážneho operátora od 18.02.2019. Na základe týchto skutočností mal súd prvej inštancie za to, že čistý mesačný príjem matky je okolo 670 Eur a z uvedeného príjmu bude matka schopná platiť určené výživné bez akejkoľvek ujmy tak, aby jej zostala primeraná suma na úhradu alikvotnej časti nákladov v súvislosti s bývaním u priateľa vo výške 1/2, čo predstavuje sumu vo výške 108 Eur, ako aj úhradu úveru vo výške 61,14 Eur a platenie životného poistenia vo výške 57,12 Eur. Po vyplatení vyššie uvedených výdavkov, matke zostane primeraná suma na to, aby mala možnosť vyriešiť si i ďalšie zdravotné problémy so zrakom. K tvrdeniam matky, že doteraz určené výživné je primerané i z toho dôvodu, že navrhovateľ uviedol, že takéto výživné bolo postačujúce i pre druhé dieťa, ktoré bolo v starostlivosti matky, uviedol, že bolo zákonnou povinnosťou matky podať návrh na zvýšenie výživného, ak sa zmenili pomery na strane mal. dieťaťa a navštevovalo strednú školu, s čím nepochybne boli zvýšené výdavky, alebo matka mala dostatok finančných prostriedkov na pokrytie týchto potrieb a výživné nežiadala. Vzhľadom na uvedené dôvody, súd prvej inštancie zvýšil výživné na sumu 100 Eur i s dôrazom na to, že matka mal. dieťaťa nad rámec doteraz určeného výživného dieťaťu neprispievala, len raz mu dala 50 Eur, keď dieťa ukončilo základnú školu. Rovnako mal za to, že návrh na zvýšenie výživného o 280 % dôvodný nebol a navrhovateľ v tejto časti neunesol dôkazné bremeno, pretože jednoznačne nevydokladoval výdavky vo vzťahu k mal. dieťaťu v takejto sume.

1.6. Vo vzťahu k zročnému výživnému za obdobie od 01.09.2018 do 31.03.2019 vo výške 350 Eur, uviedol, že pozostáva z výživného za mesiace september až marec, kde súd prvej inštancie vychádzal z toho, že doteraz určené výživné vo výške 50 Eur bolo riadne zaplatené a vyrovnané, tak ako to rodičia potvrdili a zročné výživné predstavuje len rozdiel zvýšeného výživného. Prvoinštančný súd povolil zročné výživné matke mal. dieťaťa splácať v splátkach vo výške 10 Eur mesačne podľa § 232 CSP s tým, že i uvedenú sumu bude schopná matka mal. dieťaťa z preukázateľného príjmu zaplatiť bez akejkoľvek ujmy s tým, že i po vyplatení výdavkov, ktoré súd uznal, jej zostane suma rovnajúca sa približne 50 % zárobku.

2. Rozsudok v zákonnej lehote napadla odvolaním matka dieťaťa z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, ktoré odôvodnila nesprávnymi skutkovými závermi a nesprávnym právnym posúdením veci. Domáhala sa zmeny rozsudku a zamietnutia návrhu. Poukázala na skutočnosť, že otec podal

návrh na zvýšenie výživného po tom, čo staršia dcéra zverená matke nadobudla plnoletosť. Do tej doby obaja rodičia platili výživné vzájomne na dieťa, ktoré im bolo zverené po 50 Eur a považovali ho za primerané. O zvýšenie výživného požiadal v čase keď vedel, že už ona nebude môcť podať návrh na zvýšenie výživného. Túto skutočnosť súd prvej inštancie nezohľadnil v rozhodnutí, hoci sa otec vyjadril, že ním platené výživné na staršiu dcéru bolo postačujúce. Mala za to, že potom rovnako postačujúce by malo byť aj výživné 50 Eur na dcéru M.. Súd prvej inštancie považoval za preukázané výdavky, na dieťa, pričom otec žiadne doklady na preukázanie výdavkov nepredložil. Uviedla, že pomery na jeho strane sa pritom zlepšili tým, že mu ubudla jedna vyživovacia povinnosť. Mala za to, že v konaní preukázala, že objektívne má zvýšené výdavky so svojim zdravotným stavom. Po úraze ruky síce nebola invalidizovaná, avšak reálne nebude vedieť dosiahnuť príjem zodpovedajúci minulým obdobiam, keď v dôsledku bolesti ruky nebude vedieť pracovať viac, než v základných smenách bez akýchkoľvek nadčasov. Okrem toho preukázala aj zdravotné problémy súvisiace s očami, keď doložila doklady, že bez nákladnej liečby a prípravy na operáciu sa jej neustále zhoršuje zrak, v súvislosti s prípravou na operáciu očí a zmenami zraku potrebuje často meniť okuliare, resp. sklá v nich a mesačne vynakladá značné prostriedky na lieky. Vo vzťahu k osvedčeniu o dedičstve, na ktoré poukazoval súd prvej inštancie, uviedla, že zatiaľ ku dňu rozhodnutia jej neplynuli žiadne príjmy, ktoré by mohla použiť na platenie zvýšeného výživného. Uzatvorenie životného poistenia, na ktoré taktiež poukazoval prvoinštančný súd, súviselo s jej úrazom, kedy si uvedomila, že nemá uzatvorenú žiadnu poisťku, ktorá by ju do budúcnosti v prípade problémov zabezpečila, výška poistného pritom súvisí s jej vekom a so skutočnosťou, že životné poistenie doposiaľ neplatila žiadne, čo sa premietlo do splátky poistného. Bola toho názoru, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil potreby maloletej M. vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keď mala za to, že suma 100 Eur je postačujúca pre potreby maloletej, pokiaľ po 50 Eur tak ako matka, bude prispievať aj otec na jej výživu, pričom výdavky nad túto sumu otec nepreukázal. Predovšetkým však súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil jej možnosti prispievať sumou 100 Eur na výživné, keď nezohľadnil skutočnosť, že jej zvýšené výdavky sú spojené s jej nepriaznivým zdravotným stavom. Vzhľadom na uvedené je toho názoru, že zvýšenie výživného na dvojnásobok doposiaľ určeného výživného nie je v súlade s vykonaným dokazovaním a ani v súlade s potrebami maloletej. Pokiaľ súd uviedol, že bolo povinnosťou matky na staršiu dcéru žiadať zvýšenie výživného, potom aj povinnosťou otca bolo žiadať zvýšenie výživného postupne tak, aby nebolo potrebné pôvodné výživné navýšiť o 100 %. Na strane maloletého dieťaťa nenastala taká zmena pomerov, pre ktorú bolo namieste výživné zvýšiť, na jej strane nastala zmena pomerov, keď vzhľadom na úraz nebude vedieť prácu vykonávať a zabezpečiť si príjem ako doposiaľ, hoci zatiaľ je zamestnaná.

3. Vyššie uvedený rozsudok taktiež napadol odvolaním otec maloletej zastávajúc názor, že súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil zabezpečené dôkazy ako aj otázku výšky výživného, nakoľko v prípade výdavkov matky maloletého dieťaťa zohľadňoval všetky výdavky ako oprávnené. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie, príjem matky maloletého dieťaťa sa v súčasnosti pohybuje na úrovni 670 Eur mesačne aj napriek úrazu lakťa, ktorý utrpela počas výkonu práce. Matka v súčasnosti pracuje u totožného zamestnávateľa, pričom úraz, ktorý utrpela, nevyhodnotili posudkoví lekári ako invaliditu. V tomto smere je nutné uviesť, že pokiaľ matka maloletej M. nemôže u totožného zamestnávateľa dosahovať porovnateľný príjem, je v jej momentálnych možnostiach nájsť si ľahšie zamestnanie s porovnateľným zárobkom, ktorý dosahovala v období pred úrazom, napríklad ako predavačka. Súd prvej inštancie sa podľa jeho názoru dostatočne nevysporiadal so schopnosťami a možnosťami matky maloletého dieťaťa participovať na výžive maloletého dieťaťa oveľa vyšším výživným a to s prihliadnutím na jej majetkové pomery. Matka medzi svoje výdavky zaradila sumu vo výške 57,12 Eur titulom zmluvy o životnom poistení, avšak tento výdavok nie je možné považovať za nevyhnutný. Rovnako ako ani splátky úveru vo výške 61,14 Eur mesačne, nakoľko matka maloletého dieťaťa sa zadlžila pôžičkou na kúpu zariadenia bytu vo vlastníctve tretej osoby, konkrétne priateľa matky. Tiež uviedol, že matka maloletého dieťaťa žije v spoločnej domácnosti s priateľom, ako aj dospelou dcérou, ktorá je zamestnaná s mesačným príjmom vo výške cca 700 Eur, z ktorého dôvodu bolo nutné nevyhnutné výdavky matky na bývanie zohľadňovať len v časti 1/3 celkových nákladov na bývanie, pričom matka má príjem aj z prenájmu nehnuteľností ktoré zdedila, pričom ako je zrejmé z jej vyjadrení, k predaju týchto nehnuteľností by dokonca malo prísť do roku 2020. V tomto smere považoval za potrebné zdôrazniť, že výživné má v zmysle prvej vety ustanovenia § 62 ods. 5 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov prednosť pred inými výdavkami rodičov. Ako vyplynulo aj z vykonaného dokazovania matka maloletej nad rámec bežného výživného neprispieva a to aj napriek tomu, že v súčasnosti má matka maloletej jedinú vyživovaciu povinnosť a to k maloletej M.. Jedinýkrát pri príležitosti ukončenia základnej školy matka darovala maloletej sumu vo výške 50 Eur spolu s kyticou kvetov a

čokoládou. Maloletá M. bola v čase posledného rozhodovania o výživnom žiačkou základnej školy a mala dvanásť rokov, avšak v tomto školskom roku bola prijatá na štúdium strednej odbornej školy hotelových služieb a obchodu v T. F. na študijný odbor hotelová akadémia, v dôsledku ktorých skutočností náklady na maloletú M. podstatne vzrástli. Uviedol, že mesačné náklady na maloletú pozostávajú z nákladov na cestovné do školy vo výške 32 Eur mesačne, nákladov na pomôcky do školy vo výške 20 Eur, vreckového vo výške 20 Eur mesačne, rozpočítaných jednorazových výdavkov vo výške 16 Eur mesačne (ZRPŠ, oblečenie na prax 60 Eur v septembri a 50 Eur v januári, náklady na prax), 1/2 nákladov na domácnosť vo výške 81,42 Eur (pozostávajúcich zo zálohových platieb za dodávku elektrickej energie vo výške 30 Eur, poplatok RTVS 4,64 Eur mesačne, zálohové platby za vodné a stočné vo výške 5,18 Eur mesačne, náklady na internet 12,90 Eur, náklady na kúrenie vo výške 800 Eur, poistenie domácnosti vo výške 43,11 Eur), okrem toho má maloletá bežné výdavky na stravu vo výške cca 120 Eur mesačne, náklady na kozmetiku vo výške 50 Eur mesačne a náklady na oblečenie vo výške 32 Eur mesačne. Uviedol, že sa nestotožňuje s argumentáciou súdu, ktorý v napadnutom rozhodnutí uviedol, že vreckové vo výške 20 Eur považoval za náklady na stravu v škole, nakoľko z vreckového si maloletá uhrádza napríklad aj náklady na kultúrne vyžitie s priateľmi a podobne. Pri zohľadnení uvedených nákladov, v ktorých nie sú zahrnuté napríklad zvýšené náklady na maloletú v čase bežných chorôb a podobne je nutné uviesť, že súdom určené zvýšené výživné na sumu vo výške 100 Eur nemôže postačovať na úhradu odôvodnených potrieb maloletej M. ani pri zohľadnení jeho finančnej participácie ako rodiča, do ktorého osobnej starostlivosti bola maloletá M. zverená. S prihliadnutím na rozhodovaciu prax súdov, v zmysle ktorej sa výživné na maloleté dieťa pohybuje na úrovni 20 % až 30 % z príjmu rodiča, v ktorého osobnej starostlivosti sa maloleté dieťa nenachádza, je nutné uviesť, že súdom určená výška výživného 100 Eur mesačne je neprimeraná a to aj s prihliadnutím na vek a prirodzené odôvodnené potreby maloletej M., nakoľko v konkrétnom prípade by mala byť výška výživného vo výške z čistého príjmu matky, čo činí sumu vo výške minimálne 201 Eur. Zmienil aj, že súdom stanovený priemerný príjem matky vo výške 670 Eur mesačne už nie je aktuálny, pretože pri určení tohto priemerného príjmu sa vychádzalo vo väčšej miere z nemocenských dávok matky, pričom v súčasnej dobe pri ukončení práceneschopnosti matky je matkin príjem podstatne vyšší. Výška výživného na maloleté dieťa by mala korešpondovať schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom rodičov, resp. životnej úrovni rodičov maloletého dieťaťa. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti je zrejmé, že je v momentálnych možnostiach, ako aj schopnostiach matky participovať na výžive maloletej M. navrhovaným výživným bez ohrozenia jej životnej úrovne, pričom po úhrade výživného v navrhovanej výške bude mať k dispozícii dostatočné množstvo finančných prostriedkov na úhradu svojich životných potrieb. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, že matku maloletej M. zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 190 Eur mesačne s tým, že zročné výživné povolí matke splácať v mesačných splátkach po 50 Eur spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že je toho názoru, že od posledného rozhodnutia súdu o výživnom došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa. Maloleté dieťa navštevuje strednú školu, s čím sú spojené zvýšené náklady, otec maloletej má zvýšené výdavky súvisiace aj so zabezpečením stravy, oblečenia, obuvi a v neposlednom rade školských potrieb. Vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletým deťom je prioritná záležitosť a má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Mal zato, že je v schopnostiach a možnostiach matky vzhľadom k jej veku, praxi a skúsenosti nájsť si akékoľvek vhodné zamestnanie a dosiahnuť tak príjem, z ktorého by bola schopná plniť si vyživovaciu povinnosť k maloletému dieťaťu, ako aj uspokojovať svoje potreby. Prvoinštančný súd dostatočne prehodnotil schopnosti, možnosti a materiálne zabezpečenie u oboch rodičov, ako aj odôvodnené potreby a záujmy maloletého dieťaťa. Záverom uviedol, že na základe výsledkov dokazovania a s prihliadnutím na vek a odôvodnené potreby maloletej M. sa naďalej plne pridržiava svojich vyjadrení v súdnom konaní a navrhol, aby Krajský súd v Nitre rozsudok prvoinštančného súdu v plnom rozsahu potvrdil.

5. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca navrhol rozsudok potvrdiť.

6. Matka vo vyjadrení odvolaniu otca zo dňa 18.06.2019 uviedla, že z rovnakých dôvodov pre ktoré podala odvolanie, má za to, že nebol daný dôvod na zvýšenie výživného a je toho názoru, že nie je dôvodné ani odvolanie otca. Poukázala na ňou podané odvolanie a navrhla žalobu zamietnuť.

7. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky zo dňa 27.05.2019 uviedol, že sa nemôže stotožniť so skutočnosťami obsiahnutými v podanom odvolaní matky, najmä so skutočnosťou, že by na krytie odôvodnených potrieb maloletej M. malo postačovať výživné od jej matky vo výške 50 Eur mesačne spolu s jeho finančnou participáciou na výžive maloletej, ako rodiča, ktorý zabezpečuje o maloletej osobnú starostlivosť. Maloletá M. bola v čase posledného rozhodovania o výživnom žiačkou základnej školy a mala dvanásť rokov, avšak v súčasnosti bude študentkou už druhého ročníka Strednej odbornej školy hotelových služieb a obchodu v T. F. v študijnom odbore hotelová akadémia, v dôsledku čoho je zrejmé, že náklady na maloleť M. podstatne vzrástli a to nielen v súvislosti s nástupom na strednú školu a pravidelným zabezpečovaním potrebných pomôcok do školy, ale aj v súvislosti s fyzickým vývojom maloletej M. a zmenou jej potrieb obdobne ako v prípade jej rovesníčok. Vzrástli náklady na oblečenie, ako aj na kozmetiku, nevynímajúc jej potreby kultúrneho vyžitia, na ktorých doposiaľ participoval sám s prihliadnutím na nízku výšku výživného, ktorým matka doposiaľ participuje na výžive maloletej M.. Z obsahu podaného odvolania matky dospel k záveru, že podľa názoru matky maloletej M. je pre maloleť dostatočujúca výška výživného na deň 1,67 Eur bez jeho finančnej participácie na výžive maloletej. Uvedená výška výživného by aj v prípade jeho finančnej participácie na výžive maloletej, ktorá by mala byť nižšia ako v prípade finančnej participácie matky na výžive maloletej s prihliadnutím na zabezpečovanie jeho osobnej starostlivosti o maloleť, nebola dostatočujúca pre zabezpečenie odôvodnených potrieb maloletej. Pokiaľ ide o skutočnosti uvádzané matkou maloletej, najmä pokiaľ ide o časový rozsah iniciovania súdneho konania týkajúceho sa zvýšenia výživného na maloleť, uviedol, že návrh podal v dôsledku zmeny pomerov, ktoré nastali v dôsledku nástupu maloletej na strednú školu, s čím sú pochopiteľne spojené vyššie výdavky. Skutočnosť, že v tomto období inicioval aj súdne konanie vo veci zrušenia jeho vyživovacej povinnosti vo vzťahu k spoločnej staršej dcére X. nie je odôvodnené skutočnosťou, ktorú uviedla matka maloletej, ale jeho zistením, že jeho staršia dcéra X. nepokračovala v ďalšom štúdiu v záujme prehĺbovania svojich vedomostí a zručností potrebných k výkonu jej budúceho povolania a teda je schopná žiť sa sama, čím zanikla jeho vyživovacia povinnosť k nej. Z uvedených dôvodov poprel tvrdenia matky maloletej, že by jeho návrh na zvýšenie vyživovacej povinnosti mal byť podaný len z dôvodu, že ich spoločná dcéra X. nadobudla plnoletosť, keďže návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti je datovaný dňom 05.09.2018, teda v čase, kedy mala X. takmer dvadsať rokov. Považoval za potrebné zdôrazniť, že uvedené nemá žiadny vplyv na rozhodnutie vo veci zvýšenia vyživovacej povinnosti matky k maloletej M., pretože podstatnou skutočnosťou bola zmena pomerov majúca vplyv na výšku vyživovacej povinnosti, ktorá bola od posledného rozhodovania o výživnom nedostatočná, nakoľko nebola schopná pokryť odôvodnené potreby maloletej. Okrem toho zmena pomerov nastala aj tým, že matke zanikla vyživovacia povinnosť voči ich dcére X. a teda vyživovacia povinnosť jej zostala len vo vzťahu k maloletej M.. Uvedená skutočnosť je významná z hľadiska posúdenia možností matky prispievať na výživu maloletej M. vo vyššej miere ako doposiaľ. K otázke schopností a možností matky participovať na výžive maloletej M. vo vyššej miere ako doposiaľ, t. j. vo vyššej miere ako 50 Eur mesačne uviedol, že príjem matky sa v súčasnosti pohybuje na úrovni 670 Eur mesačne, a to aj napriek úrazu lakťa, ktorý utrpela v minulosti. Matka maloletej M. zotrvala v pôvodnom zamestnaní u totožného zamestnávateľa, u ktorého došlo k úrazu jej lakťa, o ktorom zamestnaní uvádza, že bude musieť pracovať menej bez akýchkoľvek nadčasov. Namietal však, že v konaní nebolo preverované či pracovná zmluva matky neobsahuje ustanovenie o tzv. povinných nadčasoch zamestnávateľa matky, ktoré sú v tejto pracovnej oblasti bežné, nakoľko z obsahu dodatku k pracovnej zmluve predloženého matkou nevyplýva, že by v dôsledku zmeny pracovnej pozície matky malo dôjsť aj k zmene rozsahu jej pracovného času, prípadne iných obmedzení majúcich pôvod v jej zdravotnom stave. Matka okrem iného uviedla, že má zvýšené náklady v súvislosti s prípravou na operáciu očí, ako aj výmene skiel v okuliároch, nevynímajúc značné mesačné náklady na lieky. V tejto súvislosti považoval za potrebné uviesť, že v prípade, pokiaľ by sa príjem matky znížil v miere, v akej uvádza s prihliadnutím na jej vysoké náklady na lieky, potrebe výmeny skiel do okuliarov, či prípravou na operáciu očí, nezotrvala by v pôvodnom zamestnaní, ale hľadala by si zamestnanie, ktoré by vyhovovalo jej zdravotným potrebám s príjmom, z ktorého by bola schopná zabezpečiť náklady na zdravie. Keďže matka tieto kroky vôbec nepodniká, mal za to, že tieto jej argumenty sú len účelové. Ďalej uviedol, že lieky, o ktorých matka udáva, že sú veľmi nákladné, sú voľno predajné vitamíny, pričom v konaní nebolo preverované, či matka nemôže tieto druhy vitamínov nahradiť inými rovnako účinnými, avšak lacnejšími alternatívami. Tiež považoval za nutné uviesť, že výdavky matky na životné poistenie nie je možné považovať za nevyhnutné výdavky, rovnako ako ani splátky úveru, ktoré matka spláca a ktoré finančné prostriedky z čerpaného úveru použila na zariadenie nehnuteľnosti vo vlastníctve tretej osoby, jej súčasného priateľa. V spoločnej domácnosti s matkou okrem iného žije aj ich dcéra X., ktorá je riadne zamestnaná a má riadny mesačný príjem, z ktorého dôvodu je nutné zohľadňovať mesačné

náklady matky na bývanie len v rozsahu 1/3. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam mal za to, že matka je schopná participovať na výžive maloletej M. podstatne vyšším výživným, ktoré by spolu s jeho finančnou participáciou ako rodiča, v ktorého osobnej starostlivosti sa maloletá M. nachádza, bola schopná pokryť odôvodnené potreby maloletej M. a to aj s poukazom na ustanovenie § 62 ods. 5 Zákona o rodine. Z uvedeného dôvodu, aj s poukazom na obsah jeho odvolania zo dňa 18.06.2019 navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v zmysle ustanovenia § 388 CSP zmenil tak, že matku maloletej M. zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 190 Eur mesačne s tým, že zročné výživné povolí matke splácať v mesačných splátkach po 50 Eur spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

8. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení zo dňa 12.07.2019 uviedol, že sa naďalej pridrižiava svojho písomného vyjadrenia k odvolaniu matky zo dňa 19.06.2019 ako aj vyjadrenia k odvolaniu otca zo dňa 26.06.2019 a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v plnom rozsahu potvrdil.

9. Matka v replike k vyjadreniu kolízneho opatrovníka k podaným odvolaniam zotrvala na dôvodoch svojho odvolania keď výživné vo výške 50 Eur mesačne je podľa nej primerané potrebám a jej možnostiam aj s prihliadnutím na skutočnosť, že rovnaké výživné platil aj otec na staršiu dcéru, pričom netvrdil, že by bola uvedená suma nepostačujúca a sám výšku výživného vo vzťahu k dcére, ktorá bola v starostlivosti matky nezvýšil. K jej možnostiam poukázala predovšetkým na jej zdravotný stav. Uznala, že z dosiahnutého príjmu by mohla platiť vyššie výživné, avšak pokiaľ by nemala výdavky na svoj zdravotný stav. Uviedla, že nie je sporné a v konaní bolo preukázané, že utrpela úraz, na tíšenie bolesti ruky berie lieky, má vážne zdravotné problémy s očami a výdavky, ktoré s tým súvisia a ktoré preukázala. Rovnako za nevyhnutný považuje aj výdavok, na ktorý poukazoval otec, a to životné poistenie, ktoré je síce o niečo vyššie v mesačnom poistnom, avšak je tomu tak z dôvodu, že matka doposiaľ žiadne poistenie nemala, s vekom sa skrátill čas, po ktorý ho bude platiť a uvedomenie si potreby zabezpečiť sa poistením prišlo práve v súvislosti s úrazom, ktorý utrpela a pre ktorý považovala za potrebné sa takýmto poistením zabezpečiť. V neposlednom rade poukázala na to, že otec v konaní žiadne konkrétne výdavky na maloletú nepreukázal a teda nepreukázal, že by matkou poskytované výživné spolu s jeho výživným nebolo postačujúce. Matka teda opakovane rovnako ako vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach a iných podaniach je toho názoru, že návrh otca na zvýšenie výživného nie je dôvodný, a preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol.

10. Otec v replike k vyjadreniu kolízneho opatrovníka zo dňa 19.06.2019 a k vyjadreniu kolízneho opatrovníka zo dňa 26.06.2019 uviedol, že s vyjadrením kolízneho opatrovníka zo dňa 19.06.2019 v časti týkajúcej sa zmeny pomerov súhlasí, rovnako aj v časti vyjadrenia týkajúceho sa skutočnosti, že vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu je prioritná záležitosť a má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Rovnako ako kolízny opatrovník, aj on zastal názor, ktorý uviedol aj v podanom vyjadrení zo dňa 10.07.2019 k odvolaniu matky, že je v možnostiach, ako aj schopnostiach matky s prihliadnutím na jej vek, prax, ako aj skúsenosti nájsť si vhodnejšie zamestnanie, z ktorého bude schopná participovať na výžive maloletej adekvátnym výživným a súčasne uspokojovať svoje vlastné potreby. S vyjadrením kolízneho opatrovníka v časti týkajúcej sa dostatočného vyhodnotenia schopností, možností a majetkových pomerov matky nesúhlasí, nakoľko ako vyplynulo z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie, príjem matky maloletého dieťaťa sa v súčasnosti pohybuje na úrovni 670 Eur mesačne, a to aj napriek úrazu lakťa, ktorý utrpela počas výkonu práce. Opätovne uviedol, že matka maloletého dieťaťa v súčasnosti pracuje u totožného zamestnávateľa, pričom úraz, ktorý utrpela, nevyhodnotili posudkoví lekári ako invaliditu. Lieky, o ktorých matka udáva, že sú veľmi nákladné, sú voľno predajné vitamíny, pričom v konaní nebolo preverované, či matka nemôže tieto druhy vitamínov nahradiť inými rovnako účinnými, avšak lacnejšími alternatívami. V tomto smere považoval za potrebné uviesť, že pokiaľ matka maloletej M. nemôže u totožného zamestnávateľa dosahovať porovnateľný príjem, je v jej momentálnych možnostiach nájsť si ľahšie zamestnanie s porovnateľným zárobkom, ktorý dosahovala v období pred úrazom, napríklad ako predavačka, ktorý názor zastal aj kolízny opatrovník zastupujúci záujmy maloletého dieťaťa. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti s poukazom na obsah jeho odvolania zo dňa 18.06.2019, ako aj na obsah jeho vyjadrenia zo dňa 10.07.2019 k odvolaniu matky uviedol, že s návrhom kolízneho opatrovníka na potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie Krajským súdom v Nitre nesúhlasí a navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v zmysle § 388 CSP zmenil tak, že matku maloletej M. zaviazal povinnosťou prispievať na výživu maloletej sumou vo výške 190 Eur mesačne s tým, že zročné výživné povolí matke splácať v mesačných splátkach po 50 Eur spolu s

bežným výživným až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

11. Matka vo vyjadrení k vyjadreniu otca k odvolaniu matky zo dňa 27.05.2019 a vyjadrenie kolízneho opatrovníka zo dňa 12.07.2019 oznámila, že sa opakovane vo veci už vyjadrovala a svojich doterajších vyjadrení sa pridržiava, keďže žiadne nové argumenty ani žalobca v uvedených podaniach neuviedol. Žalovaná preto navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle uvedeného zmenil a žalobu zamietol.

12. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení uviedol, že sa naďalej plne pridržiava svojho písomného vyjadrenia k odvolaniu matky zo dňa 19.06.2019, vyjadrenia k odvolaniu otca zo dňa 19.06.2019 ako aj vyjadrenia k vyjadreniu matky zo dňa 12.07.2019 a navrhol, aby rozsudok prvoinštančného súdu Krajský súd v Nitre v plnom rozsahu potvrdil.

13. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnuté, v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP, 362 ods.1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, neviazaný dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), neviazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP), prejednal odvolanie otca a matky bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods.1 CSP), pretože nepovažoval za potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to dôležitý verejný záujem, s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolania sú dôvodné.

13. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

14. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 5 Zákona o rodine).

15. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

16. Vyššie citované zákonné ustanovenia vyjadrujú všeobecné hľadiská, na ktoré súd prihliada pri určení vyživovacej povinnosti. Patria k nim predovšetkým odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré môžu byť rôzne a sú závislé predovšetkým od veku, zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a pod. Výživné pre dieťa totiž neslúži len na uspokojovanie všetkých jeho odôvodnených hmotných potrieb (strava, ošatenie, obuv atď.), ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a pod.). Odôvodnené potreby dieťaťa sú však bezprostredne ovplyvňované aj schopnosťami a možnosťami rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú, základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú ale reálne možnosti a schopnosti rodičov vyššie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú teda rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. V tejto súvislosti je významné i ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, ktoré zakotvuje, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitejšieho dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. Navyiac, súd prihliadne aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a rovnako tak berie do úvahy i prídavky na deti, ktoré sa sčasti podieľajú na úhrade potrieb detí.

17. V intenciách zhora uvedenej platnej právnej úpravy súd prvej inštancie nedostatočne postupoval, keď v tomto smere nedostatočne zistil skutkový stav veci a preto sú jeho právne závery predčasné.

18. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že posledná úprava výživného na mal. M. bola rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/73/2015-36 zo dňa 29.09.2015, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, ktorou bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti otca od 01.07.2015 a matka sa zaviazala prispievať na jej výživu sumou 50 Eur mesačne vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca počnúc 01.07.2015. V tom čase maloletá navštevovala základnú školu, otec dieťaťa dosahoval v období 9/2014 - 8/2015 čistý priemerný mesačný zárobok 594,41 Eur, matka maloletého dieťaťa mala za obdobie 3/2015 - 8/2015 príjem spolu vo výške 2 599,53 Eur, t.j. 433,16 eur netto mesačne. Od tejto úpravy nastala zmena pomerov v tom, že maloletá M. nastúpila v školskom roku 2018/2019 na štúdium do prvého ročníka Strednej školy hotelových služieb a obchodu v T. F. a je staršia, v súvislosti s čím bezosporu vzrástli výdavky na jej výživu a starostlivosť. Matka dieťaťa utrpela úraz, od 06.11.2017 do 11/2018 bola práceneschopná.

19. Podľa zistení súdu prvej inštancie otec maloletej je v súčasnosti zamestnaný v spoločnosti KABELSCHLEPP - SYSTEMTECHNIK, spol. s r.o. s priemerným čistým mesačným príjmom za obdobie od augusta 2017 do júla 2018 vo výške 767,78 Eur. Matka bola dlhodobo práceneschopná, pretože dňa 06.11.2017 mala úraz. Podľa potvrdenia Sociálnej poisťovne jej boli za obdobie od 11/2017 do 09/2018 vyplatené nemocenské dávky v celkovej sume 3.844,10 eur (t.j. 349,45 priemerne mesačne) a za 10/2018 v sume 374,70 a v 11/2018 v sume 60,50 eur. Súd prvej inštancie ustálil príjem matky sumou 670 eur a uviedol, že čistý príjem matky v marci 2019 bol 563,86 eur a vo februári 783,29. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je jednoznačné, z akých príjmov matky dieťaťa výšku príjmu matky ustálil; približne v tejto výške je priemerný príjem matky za marec a február 2019, ale keďže priemerný zárobok pre účely zisťovania príjmu osoby povinnej výživným tvorí priemerný ročný príjem, výpočet priemerného zárobku len z príjmov za dva mesiace nie je správny. Navyše, zo spisu vyplýva, že okrem toho matka dieťaťa ukončila práceneschopnosť v novembri 2018 a od tohto mesiaca mala príjem z pracovného pomeru. V spise sa nachádzajú správy o zárobkoch matky aj za mesiace november a december 2018 (881,61 eur a 548,45 eur), preto nie je zrejmé, prečo na tieto súd neprihliadol, resp. akým výpočtom ustálil príjem matky sumou 670 eur a prečo nezabezpečil správu o jej zárobku aj za január 2019. Súd prvej inštancie konštatoval, že od 18.02.2019 je matka na pozícii montážneho operátora nezdôvodnil a nevyvetlil, aký súvis má toto jeho konštatovanie s príjmom matky. Okrem toho odvolací súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že súd síce zvýšil vyživovaciu povinnosť matky od 01.09.2018, ale nezdôvodnil počiatok zvýšenej vyživovacej povinnosti matky počnúc týmto dátumom. Je zrejmé, že týmto dňom nastala zmena pomerov u dieťaťa v tom, že nastúpilo na strednú školu, ale pri určení výšky vyživovacej povinnosti povinnej osoby je potrebné prihliadnúť aj na jej možnosti a schopnosti, teda aj na to, aký bol príjem matky v tom čase. Z doterajšieho obsahu spisu vyplýva, že v tom čase poberala nemocenské dávky, ktoré boli nižšie ako suma 670 eur, z ktorej súd prvej inštancie vychádzal.

20. Reagujúc na odvolacie dôvody matky odvolací súd uvádza, že jej zdravotný stav vyžiadal nielen zmeny v jej pracovnom zaradení u zamestnávateľa, ale aj zvýšené výdavky, medzi ktoré je možné v jej prípade zaradiť aj životné poistenie ktoré ju zabezpečí do budúcnosti v prípade zdravotných problémov. Dôvodnosť takéhoto poistenia je ale daná len takou sumou poistného, ktorá zabezpečí krytie týchto potrieb v odôvodnenom (teda nie akomkoľvek) rozsahu. Keďže súd prvej inštancie nedostatočne zistil a ustálil priemerný zárobok matky, ktorý je jedným z podstatných ukazovateľov pre posúdenie zmeny pomerov, je dôvodné aj odvolanie otca v tom, že súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal so schopnosťami a možnosťami matky maloletého dieťaťa participovať na vyživovacej povinnosti dieťaťa primeraným výživným a to s prihliadnutím aj na celkové majetkové pomery matky.

21. V súvislosti s ďalším postupom súdu prvej inštancie je potrebné poukázať na skutočnosť, že prechodom dieťaťa zo základnej školy na školu strednú školu vzrastajú aj náklady na starostlivosť o dieťa. Od poslednej úpravy výživného uplynuli viac ako 4 roky a miera inflácie od roku 2015 vzrastá, keď v roku 2015 dosahovala zápornú hodnotu - 0,3 %, v roku 2016 - 0,5 %, v roku 2017 1,3 % a v roku 2018 v priemere 2,5 %, čo má za následok všeobecne zdražovanie potravín, služieb a celkových nákladov na život. Taktiež odvolací súd musí poukázať na skutočnosť, že v súčasnosti majú obaja rodičia len jednu vyživovaciu povinnosť, nakoľko ich staršia dcéra nadobudla schopnosť sama sa živiť, teda vyživovacia povinnosť odpadla obom rodičom. Pokiaľ ide o úvery a iné výdavky rodičov, je potrebné zdôrazniť, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových

pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

22. Odvolací súd rozhodujúci o odvolaní oboch rodičov urobil záver, že neboli v tejto veci dané podmienky ani na potvrdenie napadnutého rozsudku a ani na jeho zmenu, preto tento rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V ďalšom konaní súd prvej inštancie vec znovu prejedná a vykoná dokazovanie na zistenie aktuálnych pomerov všetkých účastníkov, vrátane majetkových pomerov a príjmov nielen matky, ale aj otca, čo má vplyv na posúdenie ich vyživovacej povinnosti k maloletej M.. Súd prvej inštancie teda posúdi pomery na strane oboch rodičov a aktuálnu situáciu na strane maloletej. Vo veci znovu rozhodne o zvýšení výživného po porovnaní pomerov existujúcich v čase pôvodného rozhodovania a pomerov účastníkov postupne odo dňa podania návrhu až do času nového rozhodnutia. V novom rozhodnutí bude konštatovať také skutočné príjmy rodičov, aké vyplývajú a vyplynú z vykonaných dôkazov a zohľadní nielen odôvodnené potreby dieťaťa, ale aj možnosti a schopnosti osobitne otca a osobitne aj matky a po zistení, akú sumu výživného matka za dané obdobie uhradila, nanovo rozhodne aj o zročnom výživnom. Zároveň súd rozhodne aj o zročnom výživnom a tiež o trovách konania, vrátane trov konania odvolacieho (§ 396 ods. 3 CSP). Svoje rozhodnutie odôvodní tak, aby bolo dostatočne presvedčivé a tým aj preskúmateľné (§ 220 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).